

**PAŞMAKÇIZÂDE
ABDULLAH EFENDİ**

(ö. 1145/1732)

Osmanlı şeyhülislâmı.

1091'de (1680) doğdu. Şeyhülislâm Paşmakçızâde Ali Efendi'nin oğludur. Babasından ve dönemin diğer âlimlerinden ders okudu. Babasının sayesinde ilmî kademeleleri geçerek çeşitli müderrisliklerde bulundu. Müderrislikten kadılığa geçişi de kolay oldu. İlk kadılık görevinin yüksek dereceli Mısır kadılığı olması dikkat çekicidir. Ancak bu tayin babasının vefatından sonra gerçekleşmiştir. 1 Receb 1124'te (4 Ağustos 1712) Mekke pâyesiyile tayin edildiği kadılıkta müddetini tamamlayarak 1126'da (1714) İstanbul kadılığına getirildi. Anadolu kazaskerliği pâyesiyile İstanbul kadılığından ayrılınca Hayrabolu kadılığı arpalık olarak verildi. 1130'da (1718) nakîbüleşraf oldu. 1132 Cemâziyelevvelî başlarında (Mart 1720) Anadolu kazaskerliğine tayin edildi. 1133'te (1721) bu görevden ayrılınca Kütahya kazası arpalığı verildi. 1134 Cemâziyelevvelinde (Şubat-Mart 1722) nakîbüleşraflık görevini de bıraktı. 1136'da (1724) Karacahisar kazası arpalığı ilâve edildi (Şeyhî, II, 584, 653). 1 Şevval 1137'de (13 Haziran 1725) Rumeli kazaskeri oldu. Yüksek ulemâ rütbelerini kıdemine ve bekleme sırasına göre almadığı için ulemânın tepkisini çekti. Özellikle Nevşehirli Damad İbrâhim Paşa'nın sadâreti sonlarında ilmiyede mülâzemet ve bekleme sırasına dikkat edilmemiş, Uşşâkizâde Abdullah Efendi'nin Paşmakçızâde'ye göre kıdemi dört yıl fazla olduğu halde Paşmakçızâde ondan önce ikinci defa Rumeli kazaskerliğine getirilmişti (Aktepe, s. 119, 120).

1730'da Patrona İsyanı arefesinde konuyla ilgili yapılan meclise katıldı. Önce Vezîriâzam İbrâhim Paşa'nın, ardından padişahın riyâsetinde Hatice Sultan Sarayı'nda toplanan meclis çok tartışmalı geçti. Ordunun başına geçip tenkil hareketine girişmek isteyen Sadrazam İbrâhim Paşa'ya şiddetle karşı çıktı, böyle bir hareketin müslüman kanı dökülmesine sebep olacağından şer'-i şerife aykırı olduğunu ve sonunda büyük bir ihtilâle sebep olacağını söyledi. Bunun üzerine herhangi bir karara varılmadan padişah toplantıyı terkettti (a.g.e., s. 139). İsyân başlayınca İbrâhim Paşa padişahın huzuruna çıkıp görüşünü ve almayı düşündüğü tedbiri etraflıca anlatmak isteyince Paşmakçızâde yine buna engel oldu ve padişaha İbrâhim Paşa'yı hemen azletmesi tavsiyesinde bulundu (a.g.e., s. 148). Ayaklanma sırasında da ocak ağaları ve paşaların padişahla görüşme ve durumu değerlendirmeye taleplerine karşı çıktı (Destârî Sâlih Tarihî, s. 14). Bu ikinci Rumeli kazaskerliğinden Patrona İsyanı'ndan sonra ayrılmak zorunda kalan Paşmakçızâde çok geçmeden Mirzazâde Şeyh Mehmed Efendi'den boşalan şeyhülislâmlik makamına tayin edildi (10 Zilkade 1143/17 Mayıs 1731; Şem'dânizâde, I, 21). I. Mahmud'un ilk saltanat yılında faal bir şekilde siyasî, idarî toplantılara katıldı ve çok etkili oldu (Destârî Sâlih Tarihî, s. 46). 27 Şâban 1144'te (24 Şubat 1732) azledildi. Azlinin başlıca sebebi olarak sert tavırlarıyla herkesi incitmesi, inatçılığı, ısrarcı halleri ve padişaha bile tavır koyacak kadar mağrur hareketleri gösterilir. Özellikle İran meselesinin müzakeresi sırasındaki uzlaşmaz tutumu, hatta padişah huzurundaki konuşmalarında Sultan Mahmud'un cülûsunda rolü olduğunu ima etmesinin de az-

linde etkili olduğu belirtilmektedir (Şem'dânizâde, I, 26-27). Daha sonra hacca gitmek için izin alan Abdullah Efendi dönüşte birkaç ay Şam'da kaldı ve aldığı emir üzerine Konya'ya yerleşti. Konya'da vefat etti ve Mevlânâ Türbesi'nin dışında defnedildi.

BİBLİYOGRAFYA :

Destârî Sâlih Tarihî: Patrona Halil Ayaklanması Hakkında Bir Kaynak (nşr. Bekir Sıtkı Baykal), Ankara 1962, s. 14, 19, 46; Şeyhî, *Vekâyiü'l-fuzalâ*, II, 584, 653; Şem'dânizâde, *Mürî't-tevârih* (Aktepe), I, 21, 23, 26-27; Murâdî, *Silkü'd-dürer*, III, 90; Ahmed Rifat, *Osmanlı Toplumunda Sâdât-ı Kîrâm ve Nakîbüleşraflar: Devhatü'n-nukabâ* (haz. Hasan Yüksel - M. Fatih Köksal), Sivas 1998, s. 93; *Devhatü'l-meşâyih*, s. 89; *Sicill-i Osmânî*, III, 375; *İlmiyye Salnâmesi*, s. 511-512; Uzunçarşılı, *Osmanlı Tarihî*, IV/2, s. 468-469; Münir Aktepe, *Patrona İsyanı 1730*, İstanbul 1958, s. 119-120, 139, 144, 148, 158, 170; Danişmend, *Kronoloji*², V, 138; Abdülkadir Altunso, *Osmanlı Şeyhülislâmı*, Ankara 1972, s. 120.

MEHMET İPŞİRLİ

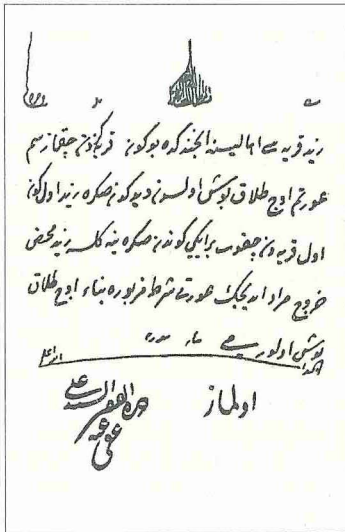
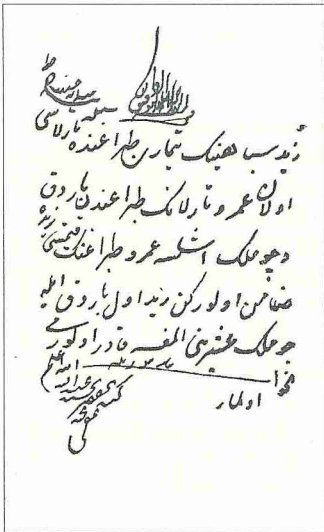
PAŞMAKÇIZÂDE ALİ EFENDİ

(ö. 1124/1712)

Osmanlı şeyhülislâmı.

1048'de (1639) doğdu. Üsküdar kadısı iken 1093'te (1682) vefat eden Mehmed Efendi'nin oğludur. Önceleri Abdürrahim Efendi'ye intisap etti, onun 1057'de (1647) şeyhülislâm olmasıyla kendisinden mülâzemet aldı. Dersiâm Sâlih Efendi ve Cevherizâde Mehmed Efendi'den ders okudu, ardından Minkârîzâde'nin derslerine devam etti. Tahsilini tamamladıktan sonra 1067'de (1657) Mehmed Ağa Dersiyesi'nde hâriç derecesiyle müderris oldu. 1078'de (1667-68) Hamid Efendi, 1084'te (1673-74) Bâlî Efendi, 1085'te (1674-75) Ümmüveledzâde, 1086'da (1675) Haydar Paşa, 1091'de (1680) Murad Paşa'yı Atîk, Receb 1092'de (Temmuz 1681) Mahmud Paşa, Şevval 1094'te (Ekim 1683) Yavuz Sultan Selim, Cemâziyelevvel 1097'de (Nisan 1686) Süleymaniye medreselerine tayin edildi. Ardından kadılığa geçti ve ilk görevini 1098'de (1687) Kudüs'te yaptı. Receb 1099'da (Mayıs 1688) azledildi. 1101'de (1690) Edirne kadılığına gönderildi ve aynı yıl kendisine nakîbüleşraflık verildi. Buradan ayrıldığında İstanbul pâyesiyile Maraş ve Beypazarı kazaları arpalık olarak tevcih edildi, nakîbüleşraflığını ise sürdürdü. 1102'de (1691) Anadolu kazaskerliği pâyesiyile Tokat kazası arpalığını alınca Maraş ve Beypazarı kazaları arpalığını bıraktı.

Kaynaklara göre II. Ahmed'in tahta çıkarılmasını istemeyen grup içinde yer al-

Paşmakçızâde Abdullah Efendi'nin iki fetvası (İlmiyye Salnâmesi, s. 498, 512)